

DOMOVINA

Uredništvo

Jena Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se **vnaprej**.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Nadobudna katoliška setev.

Odkar so klerikalci absolutno zavladali v kranjskem deželnem zboru in odboru, se jih je polotila neka pijanost, zgubili so vso kontrolo nad samim seboj, na shodih in v svojem časopisju se čedalje bolj brezobzirno kažejo v vsej svoji odurnosti. Med meni znanimi klerikalnimi listi se je povspelo glasilo ljubljanskega škofa in duhovščine na Slovenskem sploh „Slovenec“ na vrhunec dosedaj tod še neznanen podivjanosti in surovosti. V svoji 175. št. od 1. t. m. izliva nek katoliški teolog ne samo svojo katoliško „učenost“ in „znanstvenost“, ampak še prav posebno svojo virtuoznost v psovanju, obrekovanju, sumničenju, zavijanju in ščuvanju dobrih katoličanov proti „brezverskim“ luteranom. Posebno smešno in ob enem sumljivo je to, da se Slovenec anonimni katoliški velikan s tako srditostjo in takorekoč kar s kanoni spravlja na ljubljanskega „prtilikovca“ „neznatnega ljubljanskega pastora“ dr. Hegemanna, katerega zavračati zaradi malopomembnosti njegove osebe ni vredno. (O ti katoliška ponižnost, kako si krasna). In vendar je posvetil ta duševni orjak ljubljanskega semenišča nenavadno dolg članek proti njemu — da se treba kar čuditi tej nedoslednosti. Ta katoliški znanstvenik posebno s tem samemu sebi imponira, ker ve, da so tudi protestantje v svoji verski nestrpnosti sezigali ljudi na grmadah.

Torej ne samo sveta inkvizicija katoliške cerkve, ampak tudi Calvin in drugi so obtežili svojo vest s takimi zločini! To je „Slovenec“ učenjaku dokaza dovolj, da je ves protestantizem obžalovanja vredna zmeta človeškega duha, ki pomenja katoličanstvu nasproti nazadovanje. No, če bi mož bil trezen in pošten, bi moral priznati, da protestantizem ni odrvenel in ostal na oni stopinji, na kateri sta stala Calvin v Švici in Knox na Skotskem. Te in podobne protestantske zagrizence je imel protestant Goethe na misli, ko je dejal o reformaciji „man nahm Pfaffen Güter weg, um sie an Pfaffen wieder zu verschenken“ — no prek te zagrizence je šla reformacija dalje in dospela je do svobode vesti in prepričanja — do edino možne notranje prostosti človeka, katero baš vi tajite in pobijate. In to je baš napredek protestantizma. Ves ta članek je po svojem tonu in vsebini pač pristno katoliško klerikalen — toda modernemu katolištvu vse prej ko na čast.

No, koj v prihodnji številki je „Slovenec“ v surovosti in ordinarnosti samega sebe prekosil. To pa ni malo, ako pomislimo, da ima glavno katoliško glasilo rekord v tej stroki na vsem Avstrijskem in gotovo tudi na vsem civiliziranem svetu. Slavo, ki si jo je o priliki pevske slavnosti na Proseku pridobil, je letos osvežil s svojim poročilom o koncu „liberalne strahovlade v Dolini v Istri“. Ta članek je kulturni dokument velike vrednosti,

ker se v njem izraža vsa klerikalna mrznja do šolstva in učiteljstva in vsega, kar se ne pokori duhovniškim poveljem. V dokaz nekoliko citatov iz „Slovenčevega“ uvodnika šte. 176 od 3. t. m.

„Ustanovitev se je vršila na zelo dramatičen način, ker so liberalni učitelji . . . poskrbeli s svojim sirovim nastopom za obilo zabave zavednim kmetom, ki so se smejali „vzgojevacem“ njihovih otrok“. „Liberalni šomaštri v ozadju kričijo, med kmete pa si ne upajo, dobro zavedajoč se svoje manjšine . . . Kar se ojunaci neki Urbančič, učitelj z Bobjunja, kateri zaradi svoje ne posebno velike inteligentnosti med tržaškimi edinjaškimi krogi slove za duševnega vodjo breškega liberalizma. Mož, ki se vrhtega odlikuje še po redkokocinasti bradi, se zakadi v kmete in hruli nekaj o kranjskem prepiru, bratomornem boju, katoliškem klerikalizmu itd. Tega, od svojega delokroga premočno oddaljujočega se učitelja kmetje zgrabijo, ga nekoliko semtertja od enega do drugega porivajo in ker je bil še vedno siten, ga primejo za brado, kar ga pa še ni izmodrilo, na kar se upravičeno razburjenje poštenega ljudstva tako razvname, da so prireditelji posegli vmes in vsiljivega moža obvarovali eventuelnih gorkih batin. Lep je bil prizor, ko so fantje, ki so imeli srečo biti od tega učitelja vzgojeni, zdaj gledali svojega vzgojevacem, kako

mal ljudski volj umakniti.“
Namen katoliškega šmoka je jasen: Da bi vzbudil v ljudstvu mržnjo do šole, vzbujal v njem zaničevanje do učiteljev, katere na tak način smeši in blati. Pa to še ni vse. Slavni g. Fr. Terseglav je razvijal v svojem govoru te le „misli“, kakor to imenuje „Slovenec“ poročevalec. „Čeprav so danes rjuli — — — nas to niti najmanj ne gane. Opozarjam vas (dolinske kmete!) samo na učiteljstvo! Kaj bi učitelji morali po svojem poklicu biti? Vzgojitelji vaše mladine! Izročati jim morate vašo deco, da jo vzgoje, da bo postala olikan in prosvitljen činitelj v človeški družbi v narodovem življenju. Kaj pa ste videli danes? Ti, kojih dolžnost je vašo mladino izobraziti, so kakor zapuščena deca po tržaških staromestnih vogalih vtikalili prste v usta in pisčali, nas in vas, preproste kmete zmerjali —“

Sad tega ščuvanja se je takoj pokazal „Slovenec“ beleži bučen smeh, burno ogorčenje in vsklik: „Tem naše dece ne damo!“ Še nekoliko let takega delovanja in gospodje se bodo lahko postavili na čelo četam, oboroženim s kladi, vodi in krampi, ter je povedo na šole. To bo zlata doba! Pa ne samo velenčeni in universalni g. Terseglav je širil take „misli“, pomagal mu je tudi nek Ravnika iz Ljubljane, kateri se je pošteno potrudil, da bi poslušajoče kmete prepričal o tem, da nimajo od učiteljev

LISTEK.

Zvezde.

Pripoved provansalskega ovčarja.

(Francoski spisal A. Daudet. Prev. M. R.)

Za časa, ko sem pasel ovce na Luberonu, sem ostajal po cele tedne sam tam gori na planinah s svojim psom Labrijem in s svojimi ovčami. Včasih je sicer prišel mimo eremit z Mont-de-l'Ure, ki je šel iskati zdravilnih zelišč, zapazil sem tuintam pač tudi črni obraz kakega oglarja iz Piemonta; toda to so bili priprosti, vsled samote na molk navajeni ljudje, ki so zgubili potrebo govorjenja in ki niso vedeli ničesar, kar se je govorilo tam doli po vaseh in mestih. In tako sem bil resnično srečen, ko sem vsakih štirinajst dni zaslišal na potu, ki je vodil na goro, zvonec mule z naše pristave, ki mi je prinesla živež za štirinajst dni, in ko sem videl, kako se je od iste strani počasi prikazal brihten obrazek malega miarra (hlapec s pristave) ali pa rdeča kapica stare tete Norade. Dal sem si pripovedovati novice, ki so se prigodile tam doli na deželi, krste, gostije; najbolj pa me je

mikalo zvedeti, kako je s hčerko mojega gospodarja, našo gospico Stefaneto, ki je bila najlepša deklica, deset far na okrog. Ne da bi kazal, da se za njo zelo zanimam, sem pozvedoval, če zahaja veliko k svečanostim, k večerim zabavam, če prihajajo še vedno novi čestilci. In ako bi me kdo vprašal, kaj da mene ubogega ovčarja toliko skrbi bi mu odgovoril, da sem dopolnil dvajset let in da je Stefaneta najlepše, kar sem kedaj videl v svojem življenju.

Prigodilo se je pa neko nedeljo, ko sem pričakoval svojo štirinajstodnevno zalogo živil, da je prišla ista zelo pozno. Zjutraj sem si rekel: „Velika maša je temu kriva“; potem proti pol dnevu je prišla velika nevihta in mislil sem, da mula zaradi slabe ceste ni mogla na pot. Konečno proti tretji uri, ko se je nebo razjasnilo in se je od dežja poprano gorovje žarilo v solčnih žarkih, zaslišim skozi šumenje z listja padajočih kapljic in skozi žuborenje naraslih potokov zvoniti žubline zvončke tako jasno in veselo, kakor pritrkavanje zvonov na Veliko noč. Toda to ni bil mali miarra, niti stara Norad, ki bi vodila mulo. Bila je . . .

uganite kdo? . . . naša gospica, otroci naša gospica v lastni osebi, ravno sedeč nad pletenjaki, čisto zardelih lic vsled gorskega po nevihti svežega zraka.

Mali hlapec je bil bolan in teta Norad na dopustu pri svojih otrocih. Lepa Stefaneta me je obvestila o vsem tem, ko je stopila z mule, istotako da prihaja vsled tega tako pozno, ker je zašla na potu. No, če si jo videl tako lepo praznično napravljeno, vso v cvetličnih trakovih, v blestečem krilu in čipkah, bi prej mislil, da je zamudila kako plesno zabavo, nego da je iskala pot skozi grmovje. Ali ta krasna stvarca! Moje oči se je niso mogle nagledati. Seveda je nisem videl še nikdar tako blizu. Včasih po zimi, ko so bile črede že v dolini in sem jaz prišel zvečer v pristavo večerjat, je hodila živahno skozi sobo, ne da bi govorila s služničadjo, vedno lično opraviljena in nekoliko ponosna . . . In zdaj je stala pred menoj, pred menoj samim; kdo bi ne zgubil glave?

Ko je Stefaneta hrano izločila, se začne radovedno ozirati. Privzdigne nekoliko svojo nedeljsko krilo, ki bi se utegnilo umazati, in stopi v hlev,

hoteč videti kot, v katerem spim, slavnato postelj z ovčjo kožo počez, moj veliki na klinu viseč plašč, mojo palico in mojo puško na kremen. Vse to ji je delalo veselje.

— Torej tukaj živiš, moj ubogi ovčar? Kako se pač moraš dolgočasiti, ko si vedno tako sam! Kaj delaš? Na kaj misliš?

Rad bi ji odgovoril: „Na vas, gospodinjo“, ne bi se zlagal; toda bil sem tako zmeden, da nisem mogel najti niti besedice. Mislim, da je to zapazila in da je nazajivki prirejalo veselje povečati mojo zadrego z ljudomučnimi opombami:

— In tvoja dragica, ovčar, te pride kdaj obiskat? . . . Ta mora gotovo biti zlata kozica ali pa tista vila Estérelle, ki obletava le vrhove gor.

Ko je to govorila, je sama izgledala, kakor vila Estérelle, s svojim ljubkim nasmehom, privzdignjeno glavico, in v svoji naglici zopet oditi, kar je dajalo njenemu obisku nekaj prikazni.

— Z bogom, ovčar!

— Z bogom, gospodinjo!

In odšla je s svojimi praznimi pletenjaki. Ko je zginila na strmem

nikakega dobička ampak samo škodo. Ta mož je dejal: „Potem pa učitelji zmerjajo vaše otroke v šoli, češ, da so tepci! Kdo pa je tega kriv, kot ravno oni? (Odobranje, kliči: Tako je! Res je! Velik penzjon pa bo imel!)“ Poslednji vsklik nam priča, da je g. Ravnika zadel na pravo žilo; vzbudil je v kmetu misel, da je učitelj škodljivec, ki mu odjeda kruh od ust, nepotrebnež, katerega mora on s svojimi žulji hraniti, da zato njegove otroke v šoli zmerja in žali!

To so besede citirane iz klerikalnega lista. Zamisli naj se vsakdo nad njimi in naj si potem pošteno odgovori, je li klerikalizem nevaren za kulturni in gospodarski razvoj našega naroda in za njegovo bodočnost ali ni? Komur po vsem tem še ni jasno, da nas mora klerikalna politika narodno in moralno vničiti, temu ni pomagati.

Še en dokaz, kako se na takih katoliških shodih hujša ne samo proti celim stanovom kakor smo videli gori, ampak tudi proti posamičnikom: „Med liberalci smo opazili g. Počkaja, restavratorja iz „Balkana“, kar gotovo zelo priporoča našim somišljenikom njegovo gostilno, oziroma hotel.“ V resnici nedosežno krščanstvo, to klerikalno krščanstvo!

Moralčen uspeh tega katoliškega shoda pa označuje „Slovenec“ tako-le: „Tržaško **krščansko** okoliško in istrsko ljudstvo pa bo ta nastop liberalnim učiteljem in „Balkancem“ povsod, kjer nastopijo, drago plačalo! Krščansko Primorje vstaja in nasproti-nike je **smrtna groza!** Mi pa bomo še večkrat prišli pogledat, kako jih trga in vije.“ Ko človek čita te besede se mu nehote zažare grmade pred očmi, na katerih so nekdanji „krščanski duhovniki“ sezigali krivoverce. Mislili smo, da je doba grmad, natezalnic in košes že daleč za nami. Glasilo ljubljanskega škofa nas pa zagotavlja, da se podobnim časom zopet naglo bližamo. Pač res, to moderno katolištvo, katero zastopajo „Slovenec“ in drugovi je čudovit cvet kulture. Oznanja nam krščanstvo, pred katerim je nasprotnikov smrtna groza!

In ko bi prišel Kristus zopet na svet in bi zablodil na Slovensko, bi se lahko reklo tudi Krek-Šušteršičevem črnem kraljestvu: und er kam in ein Land, wo man vor lanter Kreuz und Krist Ihn und sein Leid vergisst — in s tem je karakterizirano tudi to

novodobno, pravoverno krščanstvo ljubljanske konfesije.

Politični pregled.

Domače dežele.

Wolfova razkritja o koncesijah, katere je dala Beckova vlada radikalnim Nemcem, da so v proračunski razpravi umaknili svoje nujne predloge, je mladočeško stranko nemilo dirnulo. „Den“, glasilo Kramáfeve „pozitivne politike“ piše, da je Beck češkim zapnikom nasproti čisto drugače govoril, kakor poroča Wolf. „Če torej Čehom dana pojasnila ne odgovarjajo resnici in če je načelnik vlade za hrbtom čeških poslancev sklenil z Nemci kompromis na troške češkega naroda, je dosegel s tem vsaj jedno: razjasnil je položaj! In neodvratni boj, h kateremu bi vedlo tako postopanje, bi bil tem bolj ljut, čem več teorij o srednji liniji je pred tem razvijal isti ministrski predsednik, katerega politika je zabredla sedaj na take ključne in v taka zakotja, da se zdi v resnici najbolje prestrčiti ji čim prej nit življenja.“ Ta ljubi „Den“ piše sedaj tako, ko so vladne češke stranke z njegovo in njegovega patrona dr. Kramáfa pomočjo istemu Becku, katerega hočejo strmoglaviti, dovolili vse, prav vse, kar je hotel, ne da bi jim bil zato kaj dal. Uspehi te „pozitivne politike“ so koncesije Nemcem na celi liniji in porazi Čehov v vsem in povsod. Sedaj baron Beck ne potrebuje več Čehov, vsaj za nekaj časa ne, zato so grožnje „Dne“ smešne. Med češko „pozitivno“ in slovensko klerikalno in jugoslovansko politiko ni pravzaprav nobene razlike — češki in slovenski poslanci verno služijo vladi, katera nas dosledno tepe in nam vstrajno in dosledno trga kos za kosom naše nekdanje narodne posesti. Edina razlika med Čehi in Slovenci je pa v tem, da imajo Čehi tudi precej opozicijskih poslancev v parlamentu, kjer zastopajo želje in mnenje češkega naroda — dočim slovenska opozicija še nima pravih glasnikov na Dunaju. Pri nas stoji še vse pod klerikalnim terorizmom.

Nemški narodni svet za Češko bo čim prej osnovan. Nemški minister Prade namerava sklicati v kratkem poseben shod v Prago, na katerem predloži podroben organizacijski načrt te nove institucije v pospeševanje ger-

manizacije na Češkem. Pri nas se o podobnih ustanovah razpravlja samo v ožjih intimnih krogih, ki ne stojijo s politiko in politiki v nikaki zvezi. V tem smo mi pač bolj originalni.

Vnanje države.

Srbija. Skupščina je sprejela v prvem čitanju državni proračun za l. 1908 in zakon o trgovinski pogodbi z Avstro-Ogrsko.

Turčija. Ministerstvo z velikim vezirom Said pašo je odstopilo, govori se, da bode Kiamil paša sestavil nov kabinet. Govori se tudi, da so zadnji dogodki in neprestano razburjenje, v katerem živi sultan že toliko časa, njegovo zdravje tako spodkopali, da se je bati, da ga zadene kap na možgane. Prestolonaslednik je po dosedanjih določbah sultanov brat Rešad efendi. Odkar je ustava proglašena, se pojavlja novo življenje na vseh poljih človeške delavnosti. V teh malo dneh je bilo vloženih nad 300 prošenj za koncesije za najrazličnejša trgovska in industrijska podjetja po celi turški državi.

Dopisi.

Iz Frama pri Mariboru.

Dne 2. avgusta se je vršila pri nas slavnostna otvoritev jubilejskega gled. odra. Klaverno se je kazalo nebo predpoldan tako, da smo z obupanim obrazom delali zadnje priprave za slavnost. Toda nebo se je zjasnilo in do 5. ure pop. so bili vsi prostori napolnjeni. Z veseljem so občudovali domačini in gostje naš lep oder, zlasti zastor z idilično sliko framske razvaline. Iz za zelenja štrli proti sinjemu nebu zidovje, na čegar vrhu si je poiskala svoj prostorček bela breza ter temna smreka. Ko se je vzdignil zastor smo gledali v priprosto kmečko izbo, iz katere nas je s prisrčnimi besedami pozdravil gosp. K. Černež. Nato so zapeli domači pevci mešan zbor Nedvédo „Naša zvezda“ pod spretnim vodstvom g. učitelja L. Šerbinek-a. Občudovali smo to pešico pevcev, ko je zadonel pri zadnjem crescendo fortissimo, ki je polagoma gineval, dokler niso utihnili zadnji zvoki. Po petju je govoril g. nadučitelj Fr. Pirkmaier slavnostni govor, v katerem je s kratkimi potezami označil pomen „jubilejskega“ odra. Na našega vladarja, ki praznuje letos 60 letnico svojega vladanja, naj spominja ta oder potomce in naši mladini, zlasti ubogim

šolarjem naj bi donal obilo koristi. Končal se je govor z navdušenimi živjoklici na cesarja. Potem je zopet nastopil pevski zbor z dvema točkama. Prva, Adamič-eva „Ko bi rosica bila...“ je bila menda pretežko umljiva za občinstvo, dočim je Sattnerjeva „Zjasni zvezde mu temne“ žela burno priznanje. Vsa čast vrlemu pevovodji, ki si je prizadeval zlasti z dinamiko učinkovati. Nato ste se vršile dve gledališki igri, ki ste pač pokazale framske diletante v pravi luči. Težko je določiti, komu bi dali več pohvale. Vloge so bile prav dobro razdeljene; zato delimo priznanje med režiserjem g. iur. Ot. Pirkmaierjem in dobrimi igralci. Da je pa bil oder tako lepo razsvetljen, se imamo zahvaliti g. M. Krajncu, ki je po celem slavnostnem prostoru napeljal električno razsvetljavo. Po igri se je razvila živahna zabava. Godba je pridno svirala. Gruče so obdajale slaščičarno, kjer so se zlasti trgali za izvrstne pohorske gubance. Na drugi strani je zopet kakih gospodični priletela polna pest konfetija v obraz, ker je preveč hvalila svoje blago, kakor srečke, šopke, slaščice, narodne koleke itd. Proti večeru je bila kaj rada napolnjena kavarna, v kateri je res nevtrudno stregla gostom gospa Pirkmaier-jeva. Veliko veselja so povzročili zlasti lepi dobitki pri srečolovu. Med občinstvom smo zapazili, da so bili Mariborčani in Rušani zelo slabo zastopani, kar nas je jako neprijetno dirnilo. Ne vemo, ali so tako strahopetni, da so se vremena zbal ali kaj jih je zadržavalo. Omeniti moramo, da je to skrajna nevhvaležnost do Framčanov, ki tako radi zahajajo k mariborskim in ruškim prireditvam ter vsikdar pri njih sodelujejo. Vsa čast vam, dragi okoličani iz Pohorja in Drav. polja zlasti pa vam, domači zavedni kmetje in kmetice in vsem onim ki se niso ustrašili besed našega župnika, kateri je čutil v sebi toliko „taktosti“, da je porabil posvečen kraj prižnice za podlo protiagitacijo celo proti nedolžni cesarski slavnosti. G. župnik, mi si bomo to zapomnili in ne bo nam zadostovalo, ako nam v vaši sladki prijaznosti poročete „se bom že poboljšal“ ali pa „saj nisem tako „črn“, ko mislite!“ Ali se pravi to delovati za narod, če odvrčate ljudstvo od poštene slavnosti, pri kateri se mu nudi koristna zabava in pouk?!

potu, se mi je zdelo, kakor da bi mi kamenčki, ki so se kotrljali izpod mulinih kopit, padali drug za drugim na srce. Slišal sem jih dolgo, dolgo; sedel sem do večera kakor v polsnu, ne da bi se upal premakniti boječ se, da ne bi pregnal svojih sanj. Proti večeru, ko so postajale doline mračne in so se ovce gnetle med seboj hoteč nazaj v hlev, sem zaslišal, da me nekdo od spodaj kliče in kmalu se je prikazala naša gospica, toda ni se več smejala, kakor še malo prej, temveč se tresla vsled mraza, strahu in mokrote. Kakor je bilo videti, je ob vzhodu hriba houndornik Sorgue vsled plohe narasel, in ker je hotela siloma čez, je prišla v nevarnost, da utone. Najhujše pa je bilo, da ob tako pozni nočni uri ni bilo več misliti na to, da bi se vrnila v pristavo; sama bi naša gospica ne našla pota, jaz pa nisem mogel zapustiti črede. Misel, da bo morala prenočiti na gori, jo je zelo mučila, zlasti zaradi skrbij, ki jih bodo domači imeli zaradi nje. Poskušal sem jo kolikor mogoče pomiriti:

— V juliju so noči kratke, gospica... To je le neprijeten trenutek. Prižgal sem hitro velik ogenj, da

si posuši noge in od valov čisto premočeno obleko. Prinsem ji mleka in hlebčke sira; toda uboga mala ni mislila na to, da bi se ogrela ali okrepčala, in ko sem videl, da so ji prišle velike solze v oči, sem bil tudi sam blizu joka.

Medtem se je popolnoma znočilo. Le vrh gor je trepetalo kakor solnčni prah — lahna zarja od tiste strani, kjer je zatonilo solnce. Hotel sem; da se gospica vleže v hlevu k počitku. Razpostavljeni po sveži slami novo ovčjo kožo ji želim lahko noč ter se vsedem zunaj pred vrata... Bog mi je priča, da se me v kljub ognju ljubezni, ki je gorel v mojem srcu, ni polastila nobena slaba misel; le celo ponosen sem bil pri misli, da počiva hčerka mojega gospodarja v hlevu v neposredni bližini črede, ki spavajočo radovedno opazuje — sama kakor ovčica, toda dražja in lepša, ko vse druge. Nikdar se mi ni zdelo nebo tako blizu, nikdar zvezde tako svetle... Nenadoma pa se hlevna vrata odpro in lepa Stefaneta stopi na plano. Ni mogla spati. Živali so se premikale, vslad česar je slama šumela, ali so pa meketale v spanju. Želela je biti blizu ognja. Ko

sem to videl, ji ogrnem svojo kozjo kožo okoli ram, popravim ogenj, in tako sva sedela drug poleg drugega, ne da bi govorila. Ako ste že, kedaj prenočevali pod milim nebom potem veste, da je ob času, ko navadno vse spi, v tihi samotni ožini skrivnostno življenje. Potoki žubore glasneje in na močvirjih se prikažejo majhni plamenčki. Gorski duhovi prihajajo in odhajajo nezadržani; zrak preveva komaj čuten šelest in šum, kakor da slišiš rasti drevesne vejice in poganjati bujno travo. Dan je življenje živih bitij, noč življenje stvari. Kdor ni navajen, se boji... Tudi naša gospica je pri vsakem najmanjšem šumu vstrepetala in se stisnila k meni. Enkrat se je zaslišal zategnjen, žalosten krik iz močvirja, ki se je svetilo tam doli, ter se je trepetajoč povspel do naju. V tem trenutku se je nad nama v isti smeri utrnila zvezda puščajoč za seboj svetel pramen, kakor da je oni otožni krik, ki sva ga ravnokar slišala, imel luč s seboj.

— Kaj je to? me vpraša tiho Stefaneta.

— Duša, ki gre v nebesa, gospodinja; in storil sem znamenje križa.

Tudi ona se pokriža, ter gleda za trenutek zelo zbrano proti nebu. Na to me vpraša:

— Je torej res, ovčar, da ste vi ovčarji čarovniki?

— Nikakor ne, gospica! Toda mi živimo tu gori bližje zvezdam in vemo mnogo bolje, kaj se godi tam gori, ko pa ljudje v dolini.

Še vedno je gledala navzgor opirajoč glavico na roko, ogrnjena s kozjo kožo, podobna majhni ovčarki z nebes.

— Koliko jih je! Kako je to lepo! Še nikdar jih nisem videla toliko... Ali veš njihova imena?

— Gotovo, gospodinja!... Glejte! ravno nad nama je „Cesta sv. Jakoba“ (rimska cesta); vodi s Francoskega naravnost na Špansko. Napeljal jo je sv. Jakob Gališki,* da pokaže pravo pot Karlu Velikemu, ko je ta šel na vojsko proti saracenom.** Dalje tam-le vidite „Dušni voz“ (voznik: veliki medved) s štirimi bliščečimi se kolesi. Tri zvezde spredaj so „vozna živina“

* Galicija, glavno mesto Santiago de Compostela, nekdanje samostojno kraljestvo, je zdaj španska provinca.

** Te astronomične podatke je vzel pisatelj iz provansalskega Almanaha v Avignonu.

Zveza narodnih društev na Štajerskem in Koroškem.

Celjsko pevsko društvo opozarja, da se namerava 15. t. m. po deputaciji z društveno zastavo udeležiti slavja 25 letnice pevskega društva „Lira“ v Kamniku. Vsi tisti torej, ki menijo po hiteti ta dan tja, se vljudno vabijo, da se mu prikljopijo, in prosijo, da o tem društvo nemudoma obveste.

Žalska moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je imela pri kegljanju na dobitke čistih dohodkov 141 kron 97 vin. Odbor izreka tem potom vsem p. n. darovalcem dobitkov in prispevalcem denarnih doneskov, kakor tudi rodoljubnim kegljalcem, ki so z vso požrtvovalnostjo pripomogli do nepričakovano visokega čistega dohodka, najiskrenejšo zahvalo.

Murski Sokol v Ljutomeru naznanja telovadske vaje, posebno za redovne in proste vaje na nedeljo, 9. t. m., ob 9. uri predp. v Seršenovem logu in v torek, 11. t. m., ob 9. uri zvečer v telovadnici. Pozivljejo se vsi člani, posebno tudi starejši bratje, da se gotovo udeležijo teh vaj. Nazdar!

Načelnik.

— **Sokol v Brežicah** priredi v nedeljo, dne 9. t. m. veliko javno telovadbo in narodno slavnost s prijaznim sodelovanjem „Sokola Krškega“ na senčnatem vrtu „Narodnega doma“. Na vsporedu je tudi nastop ženskega oddelka in naraščaja brežiškega Sokola. — Po končani telovadbi, ko zazari vrt v dnevno svetlobo, ko zavlađa povsod neprisliljena živahna zabava, zateče se mladi svet v plesno dvorano. Ker se je storilo po možnosti vse, da ostane ta prireditel vsakemu v trajno prijetnem spominu, pričakuje se mnogobrojnega obiska, zlasti od zvestih naših sosedov iz Posavja in Bizeljskega. Začetek veselice ob 4. uri popoldan.

Kdor hoče torej preživeti v nedeljo nekaj prijetnih uric v domači in neprisliljeni zabavi, kogar zanima napredek in delovanje Sokola v Brežicah, kdor želi, da odnese naše kmečko ljudstvo tem svetlejši plamen narodne zavednosti v svojem srcu od te prireditve, ta naj pohiti v Brežice.

Bralno društvo v Podvincih pri Ptuj priredi v nedeljo, dne 9. avgusta 1908, ob 3. uri popoldne v gostilni g. Petra Kureža v Podvincih veselico z gledališko predstavo in vsakovrstno prosto zabavo. — K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Akademsko društvo „Bodočnost“ priredi dne 23. t. m. pri Sv. Janžu na Dravskem polju veselico s petjem, tamburanjem in gledališko predstavo. Vsa okoliška društva so naprošena, da ne prirejajo ta dan enakih veselic, ampak da se vsi udeležijo te prireditve, zlasti ker je čisti dobiček namenjen za ustanovitev javne ljudske knjižnice na nemški meji.

Akad. fer. društvo „Bodočnost“ v Ptuj je izvolilo na svojem rednem občnem zboru dne 1. t. m. sledeči od-

in ona čisto majhna blizu tretje zvezde je „voznik“. Ali vidite krog in krog ta dež zvezdnih utrinkov? To so duše, katerih ljubi Bog ne mara pri sebi... (Orion). Ti nam ovčarjem služijo mesto ure. Treba mi jih je le pogledati in vem takoj, da je polnoč minilo. Še nekoliko dalje spodaj proti jugu se nahaja „Ivan Milanski“, luč nad zvezdami (Sirijus). O tej zvezdi si pripovedujejo ovčarji sledeče: Neko noč so bili „Ivan Milanski“, „Trije kralji“ in „Koklja“ (Plejadi) povabljeni v goste k neki prijateljski zvezdi. „Koklja“ se je najbolj mudilo, odpravila se je baje prva na pot in sicer precej visoko. Vidite jo, tam-le je sredi neba. „Trije kralji“ so šli nekoliko nižje ter jo prehiteli; toda ta lenuh „Ivan Milanski“, ki je predolgo spal, ostane popolnoma zadi in vrže jezen svojo palico za njimi, da bi jih ustavil. Zato se „Trije kralji“ imenujejo tudi „Palica Ivana Milanskega“. Toda najlepša izmed vseh je naša zvezda, „Ovčarska zvezda“, ki nam sveti ob jutranji zori, kadar izganjamo čredo in zopet zvečer, ko se vračamo z njo domu. Imenujemo jo

bor: predsednik iur. Vekoslav Šumenjak (Polensak, p. Juršinci), podpredsednik iur. Vekoslav Visenjak, tajnik iur. Franc Kostanjevec, blagajnik stud. vet. Anton Sok, knjižničar stud. iur. Josip Tašner. Preglednika: kand. phil. Slavko Reich in iur. Venček Sok.

Iz Ormoža. Ormoška čitalnica v zvezi z moško ter žensko podružnico sv. Cirila in Metoda priredi skupno v nedeljo dne 9. avg. t. l. veliki koncert na vrtu gostilne gospe Kalchbrenner v Ormožu po sledečem sporedu:

1. Wagner: Štajersko dekle, koračnica, svira godba. 2. Zajc: Graničari, ouvertura, svira godba. 3. Volarič: Novinci, poje moški zbor. 4. Parma: Pozdrav iz Gorenjske, valček, svira godba. 5. Pirnat: Žalost, poje osmeroglasen mešan zbor. 6. Rosenberg-Ružič: Kita hrva-slavon. napjeva, potpouri, svira godba. 7. Dom. Serajnik: Na dnu voda, poje mešan zbor. 8. Šebek: Bugarski ples, svira godba. 9. Jenko: Na moru, poje moški zbor. 10. Aletter: Roccoco, Gavotta, svira godba. 11. Foerster: Kitica slov. nar. pesmi, poje mešan zbor. 12. Lehar: Vesela vdovica, potpouri, svira godba. 13. Vilhar: Romanca, poje mešan zbor. 14. Dr. Ipavic: Domovini, pesem, svira godba.

Svira mestna godba varaždinska pod osebnim vodstvom g. Rosenberg-Ružiča. Začetek ob 4. uri popoldan. — Ker je čisti dobiček namenjen družbi sv. Cirila in Metoda, pričakujemo mnogobrojne vsestranske udeležbe, in to tem bolj, ker krasen vspored in vsestranske priprave obljubujejo mnogo užitka.

Odbori društev.

Štajerske novice.

— **Topničarji v Celju.** Za naše radovedneže se vendar dobi včas tudi kaj zanimivega. V torek n. pr. je bilo celo mesto razburjeno radi kletnega ognja pri Matiču, v sredo dopoldan pa so se nekateri gledalci imenitno zabavali na račun mesarja in gostilničarja Leskoschegga. Skozi Celje se vozijo sedaj topničarji k strelnim vajam v Krško. K mesarju in gostilničarju Leskoscheggu („engelbirtu“) v Rotovških ulicah je bilo odrejenih 12 konjev s 3 častniki in potrebnim moštvo. Prišli so do vhoda v gostilno — a g. Leskoschegg jih ni pustil noter, rekoč: „Naj poprej oni, ki so bili zadnjič tu, plačajo svoje dolge, jaz vas ne sprejemem.“ Kreg in prepir, besede semintja. Nazadnje gosp. Leskoschegg zapre vrata vojakom pred nosom. Nastopi jeden policaj, ki skuša razjarjenega mesarja vtolažiti; ker nič ne opravi, še pride jeden z dr. Ambroschitzom, pa tudi ti z združenimi

tudi Magelono, lepo Magelono, ki hiti za Petrom Provansalskim ter se vsakih sedem let z njim oženi.

— Kako, ovčar? kaj se torej zvezde tudi ženijo?

— Gotovo, gospodinja!

In ko sem ji hotel razložiti, kako je s to ženitvijo, sem začutil, kako se je nekaj svežega, ljubkega dotaknilo mojih ram. Bila je njena glavica, ki se je trudna naslonila name in pomečkala trakove, čipke in valovite laske. Tako je ostala, ne da bi se premaknila, dokler niso otemnele zvezde vsled svetlobe bližajočega se dneva. In jaz, jaz sem motril spavajočo, sicer nekoliko razburjen na dnu svoje duše, toda obvarovan od čarno jasne noči, ki je vzbujala v meni vedno le dobre misli. Okoli naju pa so plavale zvezde zasledujoč svojo tihotno pot, ubogljive, kakor velika čreda; in za trenutje se mi je dozdevalo, da je jedna teh zvezd najsvetlejša in najkrasnejša zgrešila svoj pot in prispela k meni, da se nasloni na mojo ramo in spava...

močmi nič ne opravijo. Končno si pomagajo s tem, da hrabrega branitelja svoje hiše, g. Leskoschegga, ki kriči, da plačuje 700 goldinarjev davka in da si kaj takega ne pusti dopasti, odvedejo na magistrat, zaprtih vrat pa se poloti ključavničar. Konečno je trdnjava premagana in „sovražna“ posadka jo hoče že zasesti — pa v tem trenutku prihitijo g. Leskoschegg z magistrata in odbije sovražen naval za zmiraj. Posrečilo se mu je namreč vendar, da se je otrešel vojakov. Cel prizor bi nudil prav čedno snov za šaloigro, katero bi z velikim razumevanjem in odobravanjem občinstva lahko igrali po vseh mestih, katere osreči večkrat nastanjanje vojakov.

— **Sokolski zlet v Ljutomer.** Dne 15. in 16. t. m. bo I. župni zlet ustanovljajoče se sokolske župe s sedežem v Celju. V prvič se tedaj snidejo br. društva k skupnemu delu, zato je pričakovati, da bo vsako k župi priglaseeno društvo poslalo po najmanj eno vrsto telovadcev za proste vaje in vaje na orodju, da bo mogoče ob tej priliki pregledati vspeleost društev, ki se združijo v župo.

Bratska sokolska društva pozivlja k mnogobrojni udeležbi

„Pripravljalni odbor za ustanovitev sokolske župe“.

— **Iz Ljutomera.** Slavnost razvitja sokolske zastave se vrši v soboto 15. in v nedeljo 16. avg. po sledečem vsporedu:

Sobota: 1. Popoldne sprejem gostov. 2. Zvečer serenada kumici, za tem komerz v Kukovčevi dvorani.

Nedelja: 1. Ob 9. uri predpoldne zbiranje društev na Sršenovem travniku. 2. Ob pol 11. uri odhod društev z razvitimi zastavami po glavni cesti prek glavnega trga na slavnostni prostor, za tem blagoslavljanje zastave. 3. Po blagoslavljanju odhod po ravno isti cesti nazaj na zbirališče in tukaj razhod. 4. Ob pol 1 uri skupen obed v Kukovčevi dvorani. 5. Ob 3. uri javna telovadba v Sršenovem logu, za tem velika ljudska veselica. Priskrbljeni bodo razni šotori in tudi gostilne s tečnimi jedili, dobrim delniškim pivom ter pristnim ljutomercanom.

— **Iz Ljutomera.** Velike narodne slavnosti se udeležiti je obljubilo več državnih in deželnih poslancev ter se je prijavilo tudi več slovenskih in hrvaških govornikov. Slovenske rodbine prosimo, da razobesijo te dni izključno narodne zastave, kjer pa tega nemški hišni posestniki ne dovolijo, naj okrase vsaj svoja okna. Tudi vasi, skozi katere se vozijo gostje, naj se oblečejo praznje, povsod naj pozdravlja slovenska trobojnica naše brate; to naj store vasi ob cesti iz Središča v Ljutomer in ob cesti iz Ormoža skoz Žerovince v Ljutomer. Slavnosti same naj se udeleži čim več deklet v narodni noši. Skrajni čas je, da isti, ki nameravajo v Ljutomeru prenočiti, to nemudoma javijo odboru „Sokola“.

— **Na Bregu pri Celju gori,** mislil bo marsikdo v nedeljo, 9. t. m. popoldan, če bo videl ljudstvo trumoma hiteti na Breg. Pa motil se bo. Kamor vendar naj gre, kdor hoče videti izvrstno uprizorjeno enodejanko „Eno uro doktor“, poslušati umetno tamburanje, dobiti izvanredne dobitke pri srečolovu itd. itd., če ne ravno na Bregu, kjer se mu bo na vrtu gostilne gospoda Radeja nudilo vse to, uprizorjeno od „Bralnega društva na Bregu“ v korist knjižnice proti majhni vstopnini borih 30 vinarjev. Začetek ob 5. uri popoldan. Gospoda Celjani in okoličani v nedeljo torej vsi na Breg. Ne bojte se, četudi ostaneta mesto in okolica radi tega prazna.

— **Obsojen** je bil pred celjskim okrajnim sodiščem bikoborilec Ettore

Tiberio na 15 K globe, ker je svojemu „tajniku“ Luigi Dorru priložil nekaj tako krepkih zaušnic, da ga je telesno poškodoval. — Dorro hoče sedaj izdati, da so vse „umetnosti“ njegovega bivšega gospodarja le navidezne in da farba z njimi ves svet. V ponedeljek se vrši civilna obravnava med Dorrom in Tiberijom, in takrat pridejo na vrsto tudi ta „odkritja“.

— **Zmešalo** se je g. Sevnikarju, gostilničarju na Lavi pri Celju. Prepeljali so ga včeraj v Gradec v opazovalnico. V okolici se govori, da so imeli gospodje pri okoliški občini posebno piko na g. Sevnikarja ter ga naznanjali za vsak najmanjši prestopok licence, in sicer zato, ker ni bil klerikalec. Tako gospodarstvo bo občino daleč spravilo!

— **Ljudska veselica v Vojniku.** V nedeljo, 9. avgusta popoldan se vrši na posojilničnem vrtu v Vojniku ljudska veselica s predstavo „Brat sokol“, katero uprizorijo vrli domači diletanti, s petjem in prosto zabavo. Govori v imenu „Zveze narodnih društev“ njen podpredsednik g. J. Lešničar. — Pozivamo zlasti Celjane, da vendar enkrat v večjem številu obiščejo Vojnik, ki je znano zelo izpostavljena narodna postojanka. Do Vojnika je krasen sprehod. — Začetek slavnosti je ob 4. uri popoldne.

— **Kako se ceni škoda po suši.** Piše nam posestnik iz okolice: Ne vem, če drugod komisija od okrajnega glavarstva in občine, katere imajo nalogo preceniti škodo po suši, natančneje postopa, pri nas se godi to nekoliko prepovršno. Ako se to ne izboljša, bomo ostreje izpregovorili. — Opozorjamo posestnike, da nam enake slučaje takoj naznani, da jih javno pribijemo in krivce po zaslugi poplačamo. Zakaj bi trpeli škodo vsled nemarnosti in komodnosti kakih komisijonarjev, ki raje sede v oštariji kakor pa bi hodili po poljih in travnikih!

— **Kako zna molčati klerikalni deželni poslanec?** Pred nekaj tedni se je vršilo v Mariboru zaupno posvetovanje deželnih poslancev in vodjev obeh pol. strank na Spod. Štajerskem. Govorilo se je o volilni reformi in taktiki slov. poslancev v deželnem zboru. Posvetovanje je bilo proglašeno strogo zaupnim. In glejte, klerikalni deželni poslanec dr. Jankovič je na shodu v imenem že govoril o volilni reformi v smislu dotičnega posvetovanja. Tako se torej drži zaupnost. Na čast gosp. poslanca Jankoviča!

— **Vera v malhi.** Svarili smo v eni zadnjih števil pred gospodi z malhami, kateri hočejo tudi letos navzlic grozni suši in splošnemu pomanjkanju nadlegovati naše kmečko ljudstvo. „Slov. Gosp.“ nas je opozoril, da smo pozabili posvariti mete tudi pred onimi liberalnimi odvetniki, kateri spravljajo kmete v boben. Mi menimo, da je tudi med klerikalnimi odvetniki nekoliko takih, zato bi na kratko v ljudstvu: varuj se oderuhov in malharjev, naj že bodo v kuti ali sposki sukni! Ob takih prilikah je „Slov. Gosp.“ navad. o zapel pesem o brezverstvu in nekrščanski „Domovini“; topot je obrnil svoje kopje proti „liberalnim“ odvetnikom in posojilnicam in kliče svoje verni: v boj ne več za vero in preganjano sveto cerkev temveč proti odvetnikom in posojilnicam! Tudi to je napredek. U amo, da doseže s tem „Slov. Gosp.“, da bodeta gg. dr. Benkovič in Filipič popolnoma brezplačno zastopala svoje kliente. Konečno pa še izrazimo svoje začudenje, da se „Slov. Gosp.“ nad bojkotom proti malharjem razburja; čč. gg. malharji vendar morajo po naukih naše svete vere zaničevati posvetno bogastvo in

denar ter le pripravljati sebe in svoje ovčice na boljše življenje onkraj groba. Čemu torej mislijo gg. malharji na denar in polne žaklje? Ako to store brezumni liberalci, jim ni zameriti; neopustljivo pa je, ako jim duhovščina daje tako slab vzgled in jih skuša v brezverskem in grešnem hrepenjenju ter pridobivanju denarja še prekositi. Vera peša, v resnici peša. Kaj bo?

— **Bera ali zbirca je povsod postavno odpravljena!** „Nar. list“ piše: Zdeželno postavo od 18. julija 1871. leta so se izdale odredbe, na podlagi katerih so morali posamezni posestniki odkupiti bero ali bernjo, katero so morali vsako leto odrajtovati bodisi v denarju bodisi v pridelkih. Posebne komisije so pri vsakem posestniku natanko določile, koliko je imel na leto dajati na beri in dvajsetkratna vrednost tega se je zaračunala vsakteremu. — To vsoto je imel vsakteriz obrestmi vred odplačati v 20 letih, tako da je bila vsa bera že leta 1892. izplačana. — Kmetje in posestniki, sklicujte se povsod na to postavno odredbo!

— **Iz Ptuj.** Nemcem je vsako sredstvo dobro za agitacijo. Ljudje, ki volijo za poslance vsenemške kričalce, se kaj radi poslužujejo patrijotiških čutov našega prebivalstva, da jih zlorablajo v nemške svrhe. Jako priljubljene so veteranske parade. Še nedavno so na Ptujski gori priredili veselico, pri kateri je igral veliko vlogo Ornig s svojo ženo in je govoril slavnostni govor znani Linhart. (1) (Nekdanji socijalni demokrat govori na veteranski slavnosti patrijotičen govor. Kdo se ne smeje?)

V nedeljo, 2. avgusta pa je bila slavnost v Ptuj. Povabljeni so bili vsa, tudi slovenska veteranska društva in so se udeležila slovesne maše na prostem z zastavami. Eno teh društev je imelo na zastavi slovenski trak, kar seveda našim nemškutarjem ni bilo po volji. In na njihovo zahtevo so hrabri vojščaki **takoj zatajili svojo narodnost in sneli trak!!**

Zato so pa smeli s ptujskimi in celjskimi gospodi stati v eni vrsti.

Popoldne je bila slavnost v ljudskem vrtu, seveda nemška. Zato tudi ni treba še posebej omenjati, da se je je udeležilo dosti ptujskih Slovencev.

— **Častnim občanom v Ormožu** sta izvoljena — Wastian in višji dež. sodni svetnik Liebis. Glede zadnjega bi človek nič ne rekel; mož je bil okrajni sodnik v Ormožu. A Wastianove „zasluge“ za Ormož?

— **Zastrupil** je nekdo slovenjegraškemu lekarnarju z žvepleno kislino 60 postrvi v ribarnici.

— **Iz Zavrča ob Dravi.** Velezastlužni državni poslanec g. dr. Ploj je bil imenovan častnim občanom občin Zavrč, Gorenja vas in Turski vrh v Haložah. Dne 25. julija t. l. se je mudil g. dr. Ploj pri svoji materi v vinogradu na Goričaku. Ta dan so prišle po lastnem dogovoru deputacije teh občin pod vodstvom vrlonarodnih gg. županov Murkoviča, Stumbergerja in Budigarja ter mu izročile še eno krasno diplomu. Slavljencec je bil ginjen do srca in se je deputaciji pristrčno zahvalil. Nato se je govorilo še o raznih rečeh, o podpori za sušo itd. Govorniki so se pri tej priliki zahvaljevali svojemu drž. poslancu za trud in pomoč. Na željo g. Budigarja se je nabralo ob tej veselici priliki za Družbo sv. Cirila in Metoda približno 14 K.

— **Na „mladeniškem“ shodu pri Sv. Florjanu** je kaplan Ozvatič tako glasno in prepričevalno navduševal zbrane „mladeniče“ na boj proti „liberalcem“, da je dobil vnetje v grlu in ima sedaj 3 mesečni dopust. No, za dobro stvar se mora že nekaj pretrpeti!

— **Iz Huma pri Ormožu.** Pretečeno nedeljo se je sestavilo tukaj iz novoizvoljenega občinskega odbora sledeče starešinstvo: Župan g. Franc Sterman (v drugikrat). Prvi svetovalec g. Matjaž Podgorelec, drugi svetovalec g. Martin Ivanuša. Novim odbornikom pa so izvoljeni gg. Ivanuša Miha, Jeremic Ivan, Kovačič Franc, Lesjak Ivan, Masten Ivan, Porekar Anton, Sever Matjaž, Vtičar Martin, Zadravec Franc.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je poslal g. Otmar Golob, not. kand. v Kozjem 21 K, katere je nabral ob slovesu nadučitelja g. Ant. Hohnjeca v družbi prijateljev. Hvala!

— **Kmečki zvezarji in njih geslo.** „Gospodarske novice“ so priobčile letos v 8. št. za nekim člankom geslo nemških agrarcev, ki se glasi: „Für Halm und Ahr“. Po naše bi se to reklo: „za bilko in klas“. To geslo je ustvaril Bismarck. Dotični učeni „kmet“ pa ni razumel severnonemške oblike „Ahr“ (nam. Aehre) in je poslovenil v svoji nevednosti: „Za bilko in ar“ (a = 100 m²). — Zato se tudi prav nič ne čudimo, da je g. dr. Verstovšek obtičal v Imenem pri razlagi kmečkega programa, ako že kmečkega gesla ne zna!

— **„Slovenec“ „Boltatov Pepe s Kudeluga“.** „Slovenec“ ima smolo z Boltatuvim Pepetom. Ne samo, da so njegove šale jalove, še njegova slika v „Slovenca“ ni izvirno delo slovenskega „umetnika“, ki se je na njem podpisal, ampak navaden plagijat. Original je v „Münchner Fl. Bl.“ leta 1892., str. 202. (Ali tolmači dovtip pod njo: Es is schrecklich! Gar keine Freud' hab' ich auf der Welt — net amal zum Arbeiten! duševno razpoloženje „umetnikovo“, ko je ustvarjal to „izvirno“ delo?) H. S. (Hinko Smrekar) je „Pepeta“ kratkoma prerisal: dokaz temu je ista poza, isti izraz v obrazu (levo oko se zdi naravnost pavzirano), ista oblika desnega rokava in ovrtnika pri srajci, celo v malenkostih. Podrobnosti bi se videle še bolje, ko bi „Slovenec“ ne bil stereotipiran ampak naravnost s ploščo tiskan. Vse kaže na to, da je „Pepe“ nastal, ne mogoče po spominu (podzvestno), ampak da je imel „umetnik“ original pred očmi, ko je „ustvarjal“ „svojega“ Pepeta. Odkrito pa moramo priznati, da obstoja med originalom in plagijatom vendar dvojna razlika: 1.) original ima pokvečen klobuk; plagijat pa fljakarski cilinder; 2.) original je signiran E. H(arburger), plagijat pa ima monogram v katerem se dajo dobro razločiti črke S(mrekar) H(inko). Zaradi prvega pač ni vredno, da kregamo Pepetovega „očeta“ z „umetnikom“, zaradi drugega pa bomo kmalu našli zanj pripravnije ime. — Kdor se za to zanima, lahko v našem uredništvu primerja nemškega in klerikalnega „Pepeta“.

— **Iz Maribora** se piše: Navedli ste v zadnjem listu tiste nemškonačionalne gostilne, katere priporoča „Südmark“, med njimi tudi „Hotel Erzherzog Johann“ in „Hotel zum schwarzen Adler“. Oba hotela sta zbirališčih naših klerikalcev. Pri „Erzherzog Johann“ se zbirajo v posvetovanje, tam imajo svoje odhodnice (n. pr. župnik Čížek), tam so ustanovili svojo „fovš-kaso“, kakor ljudstvo imenuje njikovo „Volkskasse“. A pri „črnem orlu“ so otvorili svojo ali bolje Vrstovškovo kaso in prelepo je bilo videti, kako je ob času,

ko so prišli na obisk nemški pevci, v isti hiši plapolala raz streho črno-rdečo-žolta frankfurtarica!

— **Iz Šmarja pri Jelsah.** Udeležbo k slavnosti blagoslovljenja gasilnega doma dne 9. avgusta 1908 prijavilo je že več požarnih bramb, med temi tudi vatrogasno društvo „Krapina“ korporativno z zastavo. — Kakor se kaže, bode slavnost veličastna in pričakujemo, da se tudi gasilna društva Savinske doline povabilu odzovejo.

— **Pri Svetinjah** je razpisano def. ali prov. mesto učitelja, oziroma učiteljice. Trirazrednica in 2. pl. razr. Prošnje do 31. avgusta.

— **Štajerski in kranjski kmetovalci na Češkem.** Piše nam udeleženec izleta „Kmet družbe kranjske“ na Češko: Da bodo naši slovenski rojaki na Spod. Štajerskem videli, kako nas Čehi pristrčno sprejemajo, naj popišem zlet v vas Zalshe. Na postajo Veseli Mezimosti nas je prišlo čakati 8 z zastavami in zelenjem okrašenih vozov z najlepšimi, krasno opravljenimi konji. Pozdravil nas je šolski ravnatelj g. Vojteh Červonka. Peljali smo se čez mesto in več vasi, koder so nas povsod pozdravljali in klicali „Nazdar!“ K predzadnji vasi pred Zalshe je še g. župnik prisedel na jeden vez in nam živahno razlagal znamenitosti dotičnega kraja. Pozneje je tudi prisostvoval slavnosti. Ko smo se pripeljali v dolgo barjansko vas Zalshe, katera je bila vsa v zastavah, nam je prišla cela vrsta sokolskega naraščaja, potem v narodno nošo oblečena dekleta, za njimi godba z domačim župnikom na čelu in obilo ljudstva naproti. Dekleta so nam delila duhteče šopke. Sledil je pozdrav drž. poslanca g. Mazanca in domačega župana; „živijo“ in nazdar-klicev ni hotelo biti konca, posebej, ko se je povdarjalo bratstvo Čehov in Slovencev. Nato smo skupaj v dolgem sprevedu šli pred zdeželno kmetijsko šolo, kjer nas je pričakoval šolski ravnatelj z ogromno množico ljudstva. Pozneje so nam natanko razkazali način gospodarstva na barju; za tolmača je bil g. Skalicky. Po ogledu smo šli z mladino in drugimi ljudmi v vaško gostilno, kjer smo povžili imeniten obed, med katerim je svirala godba in je pelo ljudstvo. Po obedu so se govorili bratski poslovilni govori; za Slovence sta se imenitno postavila gg. Skalicky in dr. Božič. Slavje je bilo tako, da smo bili do srca ginjeni. Omenim še, da nas povsod, kamor pridemo, spremlja ravnatelj jednega ali drugega kmetijskega zavoda, domač poslanec in duhovnik. Od češke duhovščine bi se naša lahko pričela vpljudnosti in narodne požrtvovalnosti. Povsod, kjer se mudimo, je vse praznično in slavnostno; še v oddaljenih vaseh puste ljudje svoje svoje delo in nas pridejo pozdravljati.

— **Od solncea opaljeno kožo** naj se namaže z maslom ali pa s kozjim mlekom.

— **Zelena (sellerie)** je izborno sredstvo proti protinu ali putiki. Skuhaj si vsak dan dve veliki gomolji, popij sok in pojej gomolji sami v salati. Po kratki dobi ti bo odleglo. Znani so slučaji, ko so ljudje, ki so bili vsled protina popolnoma hromi in onemogli na tak način čisto ozdravili. Vrhu tega je to sredstvo po ceni in se povsod lahko dobi.

— **Izlet v Rajhenburg** napravijo v nedeljo hrvaški železničarji iz Zagreba.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je poslal g. pl. Rainhofen iz Rajhenburga 29 K, nabranih v družbi dobrih rodoljubov v rajhenburškem župnišču, Hvala!

— **„Bando“** imenuje lahonski Meško slovenske naprednjake v „Slov.

Gosp.“. In tako „katoliško-narodno“ izobražen hribovec hoče biti slovenski poslanec! Vidi se mu zares, da še ni občeval v svojem življenju z olikanimi ljudmi, pač pa, kakor se vidi, zelo veliko z junci. Naj tedaj ostane med junci!

— **IX. poročilo Južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu** o stanju hmelja v Savinski dolini dne 7. avgusta 1908. Ko je večina goldinga že obrana, konstatuje se lahko, da znaša letos njegova množina komaj šestinko normalnega pridelka t. j. 4000 starih stotov proti 24.000 v normalnih letih. Uradno poročilo c. kr. polj. ministr. od konca julija t. l., katero govori o precejšnji množini **ranega** hmelja se mora v toliko popraviti, da pač ne kaže objaviti takšna uradna določila, ako dobijo hmeljarji komaj šestinko normalne množine goldinga.

— **„Slov. Gospodar“ z nemškimi poštini zavitki.** V Šmarju je preteklo nedeljo dejal neki Čakš, da ni Slovenec oni, ki naroča „Štajerca“, katerega pošiljajo pod nemškim naslovom. Popolnoma res. A po teh besedah tudi ni Slovenec oni, kateri naroča „Slov. Gosp.“, katerega pošiljajo celo v Savinsko dolino v poštinih zavitkih, kateri nosijo le nemško ime dotičnih poštinih uradov!

— **Štarka mlinarjev** v Francovem parnem mlinu se je ponesrečila. Že drugi dan stavke so se posamezniki vračali na delo. Mlinarji niso ničesar dosegli.

— **Iz Ljutomera.** Piše se nam, da hoče sokolsko zastavo blagosloviti g. dekan sam. Prepričan se je namreč, da ni bil nikdar od „Sokola“ napaden, ter hoče sedaj s tem, da blagoslovi zastavo sam, pokazati svojo naklonjenost društvu.

Iz Šentjanža na dr. p. Poročali smo v 84. št. Domovine, da Šentjanžani ne gredo kmečki zvezi na lim, dasiravno je par domišljavih gospodov ob priliki javnega društvenega shoda dne 19. m. m. na vse kriplje prizadevalo napraviti trda tla za km. zvezo v Šentjanžu. Takrat je domači župnik predlagal može za pododbor km. zv. Vprašalo se je, kdo je za ta predlog, nato se je dvignilo 3 rok (beri troje rok). Nam predobro znani dopisun, o katerem še prilično več povemo, pa piše tako, kakor se mu je najbrže v noči pred shodom sanjalo, ker pravi, da samo troje učiteljev ni bilo za imenovani predlog. Nam se ne zdi čudno, da se dopisun upa tako lagati, pač pa mnogo bralcev „Sl. Gospodarju“, ki so bili na shodu, strmi in povprašujejo drug drugega, kdo je poslal tako lažljivo poročilo v „Slov. Gosp.“. Eden od zadnjih ni mora biti precej na jasnem, ker je v svojem priprostem govoru rekel: „Ako A... po slovenski tako laže, kako mu naj zaupamo, kadar po latinski govori...“

Iz Framu. Odbor „kmetijskega bralnega društva v Framu“ se iskreno zahvaljuje vsem onim, ki so pripomogli k sijajnemu slavlju ob priliki otvoritve novega gled. odra dne 2. avgusta. — Srčna hvala vrlim diletantom zlasti gdč. Grizoldovi, g. Hojniku in gosp. Rogliču, ki so tako pridno prihajali k vajah kljub dolgemu potu. Gospodu Rogliču še gre posebej čast, ker je požrtvovalno pomagal pri dekoracijah. Odbor čuti nadalje prijetno dolžnost, izrekati zahvalo vsem gospem in gospodičnam, ki so darovale slaščice in pecivo ter neutrudljivo prodajale v prid odra. Med prodajalkami moramo pohvalno omeniti gdč. M. Paulšekovo, ki je pri srečkah nabrala lepo vsoto. Bog živi naši vrli darovalki gubanc! Hvala lepa g. Kodriču, g. Mottochu, g. Högenwartu in gospej Grizoldovi za lepe darovane dobitke!

Druge slovenske dežele.

— **Obsojeni klerikalni notar.** Kostanjeviški klerikalni notar Hafner, znan strastni klerikalni agitator pri zadnjih obč. volitvah v Kostanjevici, je bil zaradi zapeljevanja k krivemu pričevanju obsojen k trimesečni ječi. Cela zadeva vzbuja na Kranjskem veliko pozornost.

— **Spominsko ploščo** častnikom in vojakom 17. pešpolka, ki so našli leta 1878. v Bosni svojo smrt, so odkrili včeraj v šentpeterski cerkvi v Ljubljani. Spominsko ploščo je dal napraviti častniški zbor 17. polka.

— **Zaprli so** v Gorici nekega Fr. Drescherja, kateri je na sumu, da je ponarejal denar.

— **Dvojna mera.** Kakor poroča zadnja „Soča“ je deželni odbor gorški delil seno med nekatere furlanske posestnike zastonj, dočim so to z drž. podporo kupljeno seno prodajali slovenskim kmetom po 8 K 50 vin. za meterski stot. Deželni odbor trdi, da je prejel v ta namen 42.000 K — dočim trdi „Soča“, da je finančno ministerstvo v ta namen dovolilo 140.000 K. — Deželni odbor bo moral položiti jasne račune, da bode prebivalstvo vedelo kako in kdo gospodari v deželi. Za to gospodarstvo sta odgovorna slovenska klerikalna deželna odbornika prof. Berbuč in Klančič.

Svetovne vesti.

Zeppelinov zrakoplov — pogorel. Poročali smo že zadnjič, da se je posrečilo nemškemu grofu Zeppelinu po dolgoletnem trudu sestaviti takšen zrakoplov, ki se da voditi in omogoči vožnjo iz enega kraja visoko v zraku naravnost v drugega. V sredo, 5. avg. se je grof vozil po zgornji porajnski dolini na Nemškem. Ker se mu je eden motor v zrakoplovu nekaj skvaril, je moral blizu Echterdingena sestati na zemljo. Tam pa so eksplodirali plini, s katerimi je bil zrakoplov napolnjen. Zrakoplov se je naenkrat vsled vetra vzdignil, v zraku se je zgodila eksplozija in zrakoplov je pogorel. Ostanki so padli na zemljo kakih 500 m daleč od prvega mesta. Zeppelin sam je ostal nepoškodovan, ranjenih je nekaj ljudi, ki so hoteli preprečiti nesrečo. Zeppelinova iznajdba vzbuja po celi Evropi silno senzacijo; vsi časniki se ukvarjajo z njo. Zrakoplov, ki bi se dal v zraku kamorkoli voditi, bi bil velikanskega pomena zlasti v slučaju vojske. Sedaj žaluje cela Nemčija za pogorelim zrakoplovom; a že se je tekom dveh dni nabralo skoro 2 milijona K za zgradbo novega zrakoplova.

Potres v Konstantinu. V alžirskem mestu Constantine so imeli silen potres, kateri je celo mesto razrušil. Gledališče je razcepil v dva dela. Vsi študenti so naenkrat bili polni tople vode, v nekem toplem vrelcu je postala voda naenkrat rdeča.

— **13 letno šolarico** je zapeljal pri Sv. Ožbaldu na Zg. Avstrijskem tam. kaplan Stöckl. Deklica je porodila mrtvega otroka.

— **Velikanski požar.** V pokrajini Columbia, zadnjem delu angl. Kanade ob Tihem Oceanu, divja velikanski gozdni požar. Sedem mest in vasi je že ogenj uničil. Sodi se, da je zgubilo nad 800 ljudi svoje življenje; 10 tisoč ljudi je brez strehe. Cela pokrajina je v plamenu, katerega ni mogoče pogasiti, razen če pade zdaten dež. Škoda cenijo nad 50 milijonov kron.

— **Ponesrečena splošna stavka v Parizu.** „Splošna zveza dela“ je hotela minuli ponedeljek v Parizu in na cellem Francoskem uprizoriti splošno stavko. Ta zveza zastopa načela nasilnega nastopa delavstva. Splošna stavka pa se je popolnoma ponesrečila, ker se ji niso pridružile vse vrste delavstva. Nekaj najbolj radikalnih vodij je pa vlada kratkomalo zaprla.

Za Božidar Flegerič-ov spomenik so nadalje darovali sledeči gg.: Zabavnik Franc. Vodrance, 4 K, Petovar Lov., Ivanjkovci, 1 K, Novak Ant., Senožec, 1 K, Dečko Fr., št. 67, 2 K, Vrabi Rud., Vransko 2 K, Kolšek B., Vransko 1 K, dr. Turner P., Maribor, 10 K, dr. Rakež Jož., Šmarje, 4 K, Zacherl Fr., Ljutomer, 2 K, Robek Ana, Ljutomer, 2 K, Plepelec Jož., Sv. Hema 2 K, Plepelec Ant., Središče 1 K. Bog plati vsem. — Za nadaljne prispevke se vljudno prosi.

Izkaz posredovalnice „Slovenskega trgov. društva v Celju“. V službe se sprejme: 2 pom. manufakturne stroke, 1 poslovodja, 4 pom. mešane stroke, 2 pom. specerijske stroke, 2 pom. železninarske stroke, 1 voditeljica podružnice, 4 prodajalke, 2 učenca. — Službo iščejo: 2 pom. manufakturne stroke, 4 pom. mešane stroke, 1 pom. železninarske stroke, 2 prodajalke, 1 učenec, 1 učenka.

Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

Čvrstega

učenca

poštenih starišev ter z dobrimi spričevali sprejme takoj mešana trgovina

And. Elsbacher

Laški trg. 426 3-1

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna v Celju.

Hiša naprodaj

nova, zidana, ob okrajni cesti pol ure peš od Ptuja s tri četrt orala zemlje. Prav primerno za penzioniste. — Več pove g. Dragotin Zupancič, posestnik v Ptuj.

424 3-2

Mlad zgovoren mož želi prevzeti

zastopstvo

(agenturo)

za prodajanje rolet in žalusin za okna v kraju, kjer je še to jako malo razširjeno. Tozadevne ponudbe z natančnimi pogoji naj se pošljejo pod naslovom „Pridnost“, poste restante števil. 100, Mozirje.

Sladčičar Karl Petriček v Celju

naznanja vsem svojim cenjenim odjemalcem iz Celja in okolice, da izvršuje svojo obrt v kljub požaru v popolnem redu kakor poprej, ker ni bila sladčičarska kuhinja od požara dotaknjena. Prodaja se v filijalni prodajalni na Glavnem trgu št. 1 v Celju.

Karl Petriček.

427 1

Milan Hočevnar — Celje

Glavni trg št. 10

Priporoča direktno kavo kila po K 2.—, drugih vrst po importirano arabsko K 2.40, 2.80, 3.20, 3.60 itd. trikrat na teden kavo kila po K 2.80, 3.20 in 4.—. Fino svežo praženo bučovo olje, Ogrske salame, švicarski sir, vinske kis. radajnsko, slatinsko kiselovo. Galico, žveplo, rafije in Bartelnovo klajno apno.

Premog s pečovniških jam. — Prodaja na drobno in v celih vozovih. 263 — 16

Vinska razstava ??

1000 kron !!

342 12-9

nagrade ni toliko vredno kakor dobra, zelo moderna rem. gloria

srebrna ura za gospode

poprej K 20

sedaj K 8

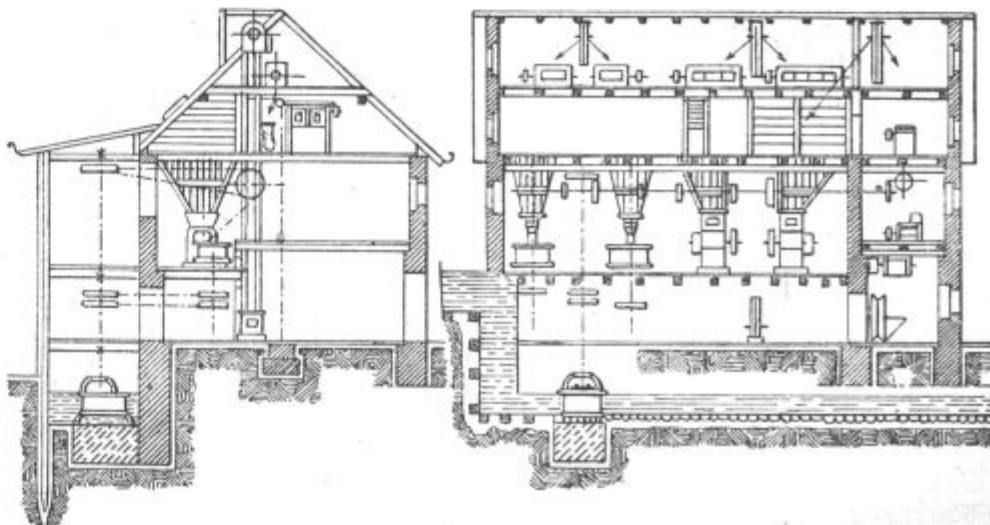
Vsaki uri je priložen garancijski list za 3 leta. — Ta dobro izdelana ura ima skrbno preiskano kolesje, ki teče v kamenju, lepo gravirane pokrovice (odskakujoče) in stane mesto K 20 le K 8 s sekundnim kazalcem K 9.

Razpošilja proti poštnemu povzetju

Avstr. družba za izvoz ur (Ö. Uhren Export-Gesellschaft) Dunaj XV/1, Westbahnhof 97.

Josip Čretnik

izdelovatelj umetnih mlinov in žag v Št. Jurju ob j. ž.

V ti stroki prvo podjetje na slovenskem Štajerskem.

2 trgovska pomočnika

dobra prodajalca se sprejmeta s 1.—15. septembrom pri

Ivanu Savniku v Kranju

trgovina z manufakturnim blagom na drobno in debelo.

416 3-3

Listnica uredništva.

Ptuj: Prisrčno hvalo in pozdrave! Pride v ponedeljek na uvodnem mestu. Prosimo večkrat kaj!

Trgovski pomočnik

in

prodajalka,

izvežbana v trgovini mešane stroke in

učenec

z dobrimi šolskimi spričevali se sprejmejo v trgovino

Slavinec & Šeleker

Šmartno pri Litiji, Kranjsko.
417 3-3

Adalbert Geiss

v Žalcu

priporoča svojo veliko zalogo

hmeljskih vreč

po najnižjih cenah.

415 3-3

Ivan Naraks

v Gornji Ložnici pri Žalcu

izdeluje

soda-vodo in pokalice

najzibornejše kakovosti.

Razpošilja na vse strani točno, cene nizke, postrežba solidna.

P. n. gostilničarjem in privatnikom se priporoča za obilna naročila.

Učenec

z dobrim šolskim spričevalom iz boljše hiše, več nekoliko nemščine, se sprejme takoj v mešano trgovino

R. Jaklin v Mislinji.

420 3-2

ANTON KOLENC, Celje

Graška cesta 22 in Nar. dom.

Trgovina špecerijskega blaga ter deželnih pridelkov na debelo in drobno.

Kupčija in prodaja vsakovrstnih deželnih pridelnih različnega sadja, svežega in suhega kakor: jabolke, kutne, hruške, češnje, češplje, marelice, breskve, dren, orehe, kostanj, pravi in divji. Vsakovrstno žito kakor: pšenica, oves, rž, koruza, laneno seme, konopljeno seme, krompir, fižol, bob, grah, predivo, bučno zrnje, koruzno slamo od storžev. Nadalje: maline, jagode, suhe gobe, malismo štopo, mravljinčne jajca, želod, vosek, maslo, mešane lase, smrekovo, borovo, macesnovo seme, macesnovo gobo, bezgovo gobo, vsakovrstne cvetke in korenine raznih zemljišč kakor: tisoč rože, bezgovo cvetje, arnika, lipovo cvetje, sploh vse cvetke in korenine lepo posušene. Lepo pitano kurantino, kakor: piščance, race, gosi, kapune in purane. Za takojšnje pošiljatev vzamem vsako množino lepe pšenice. Kdor je kaj ima, naj se oglasi.

40 52-31

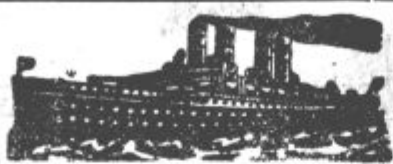
Trgovski učenec

z dobrim šolskim spričevalom se sprejme v trgovino

Alojzij Pinter

trgovec v Slov. Bistrici.

425 3-1

1-26

V Ameriko in Kanado

je najslabše in najbolj gotovo poiznanje s

Kunard-progo

Odhod iz domačega pristanišča
Trsta: Slavonija 25. avgusta
1908. Panonija 8. septembra.
Carpathia 22. sept. Iz Liver-
pola: Lusitania (največji in
najlepši parnik sveta) dne 5./9.,
3./10., 24./10. Mauretania 22./8.
12./9., 10./10.

Pojasnila in vozni listki se dobe pri
Andrej Odlasku, Ljubljana
Slovenske ulice 41, 25, poleg cerkve Sv. Jurja.

Edina slovenska puškarska tvrdka

Ludvik Borovnik

v Borovljah na Koroškem.

Najboljša delavnica za temeljito popravo lovskih pušk, za izdelovanje novih vložnih cevi za kroglice in drobni svinec, za nasa-
janje novih kopit. Dela po najnižjih cenah. Kdor si želi nabaviti novo, zanesljivo in ceno
puško, naj zahteva najnovejši slovenski
cenik, kateri se brezplačno dopošlje.

Velika zaloga raznovrstnih revolverjev od 7 K naprej.
216 50-20

IVAN RAVNIKAR, CELJE

Telefon števil. 17.

priporoča svojo dobro založeno zalogo špecerijskega blaga, suhih in oljnatih barv, firneža, karboleja, ter vseh vrst lakov in čopičev. Kupuje in prodaja deželne pridelke in suhe gobe ter jih plačuje po najvišjih cenah. Zaloga najfinjšega čaja, ruma, zdravilnega konjaka, brinjevca in vina vseh vrst (lacrimae Cristi in drugih). Vsako konkurenco vzdržajočo kavo, surovo, kakor štirikrat na teden sveže žgano.

Premog iz Zabukovskih jam (Buchberg), kateri je do danes najboljši, prodajam po originalnih cenah na cele železniške voze, male voze in na drobno v hišo postavljen.

Za namakanje črešenj, višenj in zelenih orehov pravo pristno vinsko žganje in slivovko. — Velika zaloga voščenih in drugih sveč, toaletnega mila in kalodonta.

Sprejemem **učenca** iz dobre hiše ter z primerno takoj **učenca** šolsko izobrazbo.

Na debelo in drobno. Poštna naročila se točno izvrše.

Slovenci!

Kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

NOXIN

Najboljše mazilo za črevlje

NOXIN

Dobiti je v vseh boljših trgovinah. Glavni zastopnik za

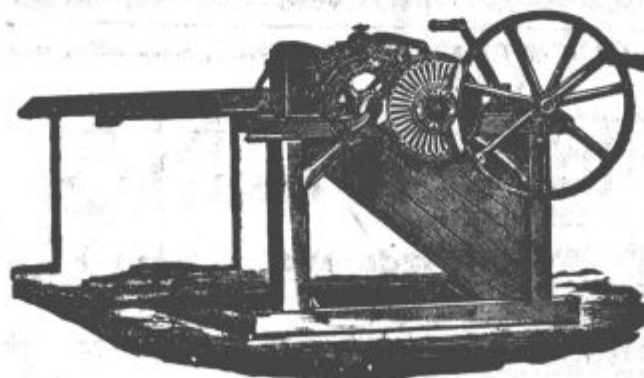
Spodnje Štajersko
Zalag. Druškovič & Valenčak Slov. Gradec.

308

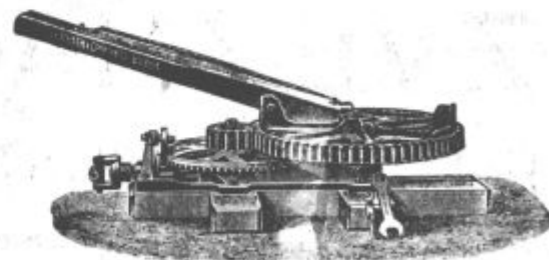
20-13

Velike skrbi

dela kmetu pomislek, kje naj dobi zadosti delavnih moči in če ima le kaj obsežno posestvo, mora si omisliti stroje. Opravičeno pa je marsikoga strah, kje naj kupi zanesljiv stroj, ker je med dobrimi izdelki tudi mnogo slabega. Ako hočete biti pošteno postreženi, obrnite se na domačo tvrdko:

Trgovina z železnino 'MERKUR', P. Majdič v Celju

ki ima vsak čas velikansko zalogo najboljše

mlatilnic na roko in gepel, gepljev, navadnih čistilnic, kakor takih na 6, 7 in 8 sit, trijerjev, slamoreznic itd.

Ceniki zastonj!

Ceniki zastonj!

Samo

do 1. septembra se zaradi končane sezije prodaja cela zaloga letnega blaga po čudovito znižanih cenah

v trgovski hiši

na debelo in drobno

R. Stermecki, Celje

16 47-81

Kupujte narodni kolek!

Slovenci! Kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Savinski liker

preiskan in preizkušen na ces. kr. poljedeljskem preizkuševališču na Dunaju.

Savinski liker

je pripravljen iz planinskih in gorskih zelišč, ter se priporoča kot krepčilni napoj v zdravstvene namene. Lastnik znamke

VINCENC KVEDER žalec v Savinski dolini, Stajersko.

13 130-82

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda.

POSOJILNICA V CELJU

v lastni hiši
Narodni dom

Posojilnica uraduje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne razun nedelje in praznikov.

POSOJILNICA V CELJU, ki je bila leta 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad 4200 zadruženikov, kateri imajo vsega nad 88.000 kron vplačanih deležev ter ima sedaj nad 6 milijonov kron hranilnih vlog in nad 340.000 kron rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, ako tudi ni član zadruge ter jih obrestuje po 4 1/2%. Posojilnica plačuje rentni davek sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na osebni ali hipotekarni kredit proti 6%, 5 1/2% in 5% obrestovanju.

80 48-28

ZVEZNA TRGOVINA V CELJU

ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2.

ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2.

Velika zaloga svinčnikov, peres, peresnikov, radirk, kamenčkov, tablic, gobic, črnila, trgovskih in odjemalnih knjig, zavitkov, papirnatih vreč itd. itd.

Časovni predmeti: papirnati krožniki, servijete, konfeti, serpentine, lampijoni in dr.

TRGOVINA S PAPERJEM, PISALNIM
IN RISALNIM ORODJE

LASTNA ZALOGA
ŠOLSKIH ZVEZKOV IN RISANK

NAJVEČJA ZALOGA
VSEH TISKOVIN ZA URADE IN PRIVATNIKE

CENIKI BREZPLAČNO NA RAZPOLAGO
SOLIDNA IN TOČNA POSTREŽBA.

K seziji priporoča:
Lampijone,
Serpentine,
Korijandoli,
Karte za tombolo in
šaljivo pošto.

Brzjavi: „Kamnoseška in-
dustrijska družba Celje“.

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba.

Stavbena in umetna kam-
noseška obrt s strojnim
::: obratom. :::

Izvrševanje vseh stavbe-
nih del: kakor stopnic, fasad,
podbojev, pomolov, nastavkov
itd. iz različnih kamenov in
::: cementa. :::

Specijalna delavnica in
podobarski atelje za
umetna cerkvena dela
kakor: altarjev, obhajilnih miz,
prižnic, kropilnih in krstnih
::: kamnov itd. :::

Brušenje, puliranje in
struganje kamena s stroji.

Mnogoštevilna zaloga
nagrobnih spomenikov iz
različnih marmornih vrst gra-
nitov in sijenitov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoni-
ranih rodbinskih grobišč
::: (rakev). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran
in hodnikov s šamotnim ali
::: cementnim tlakom. :::

Izdelovanje pohištvenih
plošč iz različnih najbolj lidočih
marmornih vrst v vseh oblikah.
Popravljanje spomenikov, ude-
::: lvanje napisov v iste. :::

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po štiri odstotke ter pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraji: Gornjigrad, Sevnica, Šmarje, Šoštanj in Vrankso in rezervna zaklada, katera znašata vže nad 280.000 K. Zato razdeli znatne svote v občekoristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje. Dosedaj jo dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za vodovodne naprave 10.000 K, za napravo potov 1500 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 2.400 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 2.000 K, skupno tedaj nad 45.000 K.

Slovenci, poslužujte se

79 48-28

južnoštajerske hranilnice pri nalaganju svojega denarja ali kadar nalagate denar za mladoletne ali varovance in zahtevajte pri sodiščih, **južnoštajersko hranilnico.** da se naloži denar za mladoletne in varovance izključno le v

169-62

Novi lovski zakon

je ravnokar izšel, cena kartoniranemu izvodu K 1.20, po pošti K 1.30. Založila Zvezna trgovina v Celju.

24 24-82

Nova vinska postava

v obliki plakata
dobiva se v

Zvezni trgovini v Celju

Cena 60 vinarjev, po pošti 70 vinarjev. Znesek se pošlje po nakaznici ali v znamkah.

Zavitke priporoča ZVEZNA TISKARNA v CELJU.

54 46

Moderno sukneno, volno svileno in perilno
blago radi prevelike zaloge odslej po iz-
nenadno znižanih cenah priporoča tvrdka

Karol Vanič ✻ **Celje** ✻ **Narodni dom**